

[Arnfast.]

have lyst til at sige noget om de mere umæ-
lende, de husdyr, som kristeligt folkeparti er
en varm fortaler for, og som vi også har
sympati for skal have en form for hunds ret.
Men jeg tror, jeg vil blive ved dette og til
slut sige, at til trods for, at vi kun er 4 i
denne gruppe, har vi dog den fornøjelse at
sidde både i boligudvalget og skatte- og af-
giftsudvalget, hvor disse ting skal udmøntes.
Og dér vil vi gøre et positivt arbejde, uanset
om vi er med i indendørsforhandlinger
sammen med den nuværende regering, eller
vi ikke er. Vi har jo også den glæde at sidde
i det politisk-økonomiske udvalg, og jeg har
på fornemmelsen af de ordførertaler, jeg har
hørt hidtil, at disse spørgsmål er så sam-
menkædet, at de sikkert ender i det politisk-
økonomiske udvalg.

(Kort bemærkning).

Christoffersen (V):

Hr. Arnfasts historiske argumentation er
ikke holdbar. Da centrum-demokraternes
ordfører, hr. Tønnesen, i boligministeriet
accepterede de ændringer, der skulle finde
sted i boligforliget, i boliglovgivningen, var
det 2 dage efter, at helhedsplanen var blevet
forelagt i denne sal. Centrum-demokraterne
valgte altså derfor ikke at tage afstand på
det tidspunkt, selv om de kendte planen.
Der må have været andre motiver.

(Kort bemærkning).

Arnfast (CD):

Jeg er naturligvis hæmmet af ikke at
have deltaget i disse forhandlinger i boligmi-
nisteriet, det indrømmer jeg, men jeg kan
læse, hvad der står i spalte 2817, hr. Chri-
stoffersen, og dér står klart og tydeligt, at
der ikke bliver noget boligforlig med CD.

Jeg kan yderligere erindre de, om jeg så
må sige, nye stemmeforklaringer, som hr.
Erhard Jakobsen gav. Det var ikke nogen
overraskelse, hverken for den daværende
statsminister eller hr. Christoffersen, at
hvis man ville fremtvinge et valg uden
debat om den plan, der var lagt frem,
så måtte man forudse, at man havde svigtet
sine forligspartnere.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Det er jo egentlig en fantastisk boligpoli-
tisk æggedans, hr. Arnfast her opfører. Jeg
har en fornemmelse af, at da man drøftede
firepartiregeringen og hr. Erhard Jakobsen
og også de konservative skulle indtræde i
denne regering, så ville man godt acceptere
boligforliget, og det var vist også en betin-
gelse for at indtræde i regeringen.

Jeg vil gerne have dette afkræftet eller
bekræftet her fra denne talerstol af hr. Arn-
fast.

(Kort bemærkning).

Christoffersen (V):

Jeg konstaterer blot, at hr. Arnfast altså
fra denne talerstol erkender, at han på
grund af sin manglende deltagelse i forhand-
lingerne har fremsat en forkert påstand.

(Kort bemærkning).

Arnfast (CD):

Jeg mener ikke, at jeg har fremsat en for-
kert bemærkning, men jeg vil da gerne un-
dersøge i de stenografiske referater af det,
om jeg virkelig kan hænges op. Jeg har cite-
ret noget, der står i referatet, ordret her.
Disse forhandlinger omkring firepartirege-
ringer eller andre former for regeringer har
ikke på noget tidspunkt indeholdt en nul-
løsning på indkomstområdet med det resultat,
at så var der mulighed for, at man kunne
gennemføre noget af boligforliget, men det
kan man ikke, hvis man som venstre sagde:
der må ikke være nogen lønudvikling.

(Kort bemærkning).

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil gerne have konkret svar på, hvad
jeg spurgte om, nemlig om det ikke var en
betingelse for at indgå i firepartiregeringen,
at man vedstod det boligforlig, man havde
indgået. Det kræver et svar, et ja eller et
nej, af hr. Arnfast her fra denne talerstol.

Wilhelm (VS):

Man kan måske have forskellige meninger
om, hvor interesserede de 150.000 arbejds-
løse vil være i hr. Arnfasts svar på det inter-
essante spørgsmål, der lige blev diskuteret.